

i § 38 i udkastet til lov om ægteskabs indgåelse og opløsning er fastsat for skilsmisse på grundlag af forudgående separation, løber fra separationsdommen. Ankes separationsdommen, løber fristen fra ankedommen. I realiteten betyder meddelelse af oprejsningsbevilling således en udskydelse af fristens begyndelsestidspunkt. Dette synes mindre rimeligt. Hvis fristen i overensstemmelse med indstillingen fra ægteskabsudvalgets mindretal fastsættes til 1 år, vil det føles stødende, om der umiddelbart før fristens udløb vil kunne meddeles oprejsningsbevilling. Efter rådets opfattelse bør ordningen være den, at når ankefristen for en separationsdom er udløbet, bør ægtefællerne kunne stole på, at skilsmisse vil blive meddelt, når fristen — regnet fra separationsdommen — er udløbet. Hertil kommer, at der i praksis formentlig kun forekommer et par tilfælde årligt, hvor oprejsningsbevilling med hensyn til separationsdomme meddeles.

Bestemmelsen i 3. pkt., der gør undtagelse fra 2. pkt., er ny. Den ovenfor anførte begrundelse for bestemmelsen i 2. pkt. fører kun til, at adgangen til at meddele oprejsningsbevilling afskæres for så vidt angår dommens bestemmelse om separation, skilsmisse eller omstødelse. Indføres der adgang til særskilt anke af dommens vilkår, synes der for så vidt intet at være til hinder for at åbne mulighed for oprejsningsbevilling til en sådan anke. Det må vel erkendes, at der kan være visse betænkeligheder ved at give den ene part adgang til at anke dommens bestemmelser om vilkår, selv om den anden part på grund af ankefristens udløb er afskåret fra at anke dommens bestemmelser om separation, skilsmisse eller omstødelse, jfr. kommentaren til U.1957.1027 i TfR 1958.344, men rådet har dog ikke ment at burde tillægge disse betænkeligheder afgørende betydning. Rådet går her ved ud fra, at man i de nævnte tilfælde vil vise tilbageholdenhed med meddelelse af oprejsningsbevilling, og at ankeinstansen i givet fald ved sin afgørelse vil tage hensyn til, at den anden part er afskåret fra at anke dommens bestemmelser om separation, skilsmisse eller omstødelse.

Det foreslås derfor i 3. pkt. at give adgang til at meddele oprejsningsbevilling til særskilt anke af vilkår.

ad stk. 2.

Bestemmelsen i 1. pkt. åbner i overensstemmelse med det ovenfor anførte adgang til, at domme, der går ud på separation, skilsmisse eller omstødelse af ægteskab, kan ankes særskilt for så vidt angår vilkårene eller enkelte af disse.

Det er uden videre klart, at dommens bestemmelser om separation, skilsmisse eller omstødelse ikke bør kunne inddrages i anken efter ankefristens udløb; i modsat fald vil man ikke opnå, at bestemmelserne om separation, skilsmisse eller omstødelse står fast, når ankefristen er udløbet, selv om der er iværksat anke af vilkårene.

Det foreslås derfor i 3. pkt., at dommens bestemmelse om separation, skilsmisse eller omstødelse kun skal kunne inddrages under anken, såfremt påstand om ændring af bestemmelserne fremsættes i et processkrift, der fremlægges i retten eller indleveres til rettens kontor inden ankefristens udløb.

Det fremgår af formuleringen, at der ikke kræves indleveret en særlig ankestævning; det er tilstrækkeligt, at påstanden er fremsat i et processkrift, der fremlægges i et retsmøde eller indleveres til rettens kontor inden ankefristens udløb.

Det fremgår endvidere af formuleringen, at dommens bestemmelser om separation, skilsmisse eller omstødelse kan inddrages under sagen, såfremt blot en af parterne har fremsat påstand om ændring af bestemmelserne inden ankefristens udløb. Drejer sagen sig således om en skilsmisedom, og nedlægger en af parterne inden ankefristens udløb påstand om ændring af dommen, således at han frifindes for kravet om skilsmisse, er der intet til hinder for, at modparten efter ankefristens udløb nedlægger subsidiær påstand om separation.

Til nr. 12-16.

Udkastet svarer uændret til § 1, nr. 5-9, i ægteskabsudvalgets udkast.

Til nr. 17.

Udkastet svarer til § 1, nr. 10, i ægteskabsudvalgets udkast.

Rådet må nære betænkelighed ved den af ægteskabsudvalget foreslåede ordning, hvorefter fogeden skal søge samkvemsretten gennemført ved bistand af en af ham beskikket tilsynsværge for barnet.